

YA ÖZÜR DİLE YA DA CANIN CEHENNEME!

Üstün BOL, 23 Şubat 2011

<https://ustunbol.wordpress.com/2011/02/23/ya-ozur-dile-ya-da-canin-cehenneme/>

28 Şubat'a az bir zaman kaldı. Kimimiz için unutulması gereken bir tarih 28 Şubat...

Kimimiz içinse asla unutulmaması/unutturulmaması gereken bir tarih.

Unutalım diyenler eski günahlarının üzerini örtmek isteyenler, geçmişlerinden utananlar ama özür dilemeyi becerebilecek kadar namusu olmayanlar. Unutalım diyenlerin bir kısmı da yaptıklarından utanmayacak kadar arsız olanlar.

Unutturmamak istemeyenlerse 28 Şubat'ın acısını eşiyle, çocuklarıyla; okuluyla, sosyal yaşamıyla omuzlarında hala hissedenler.

28 Şubat 2011'den, 1997'nin 28 Şubat'ına bakınca uzunca bir film şeridi geçiyor gözlerimin önünden.

Ben ki, o sürecin bir kısmında öğrenci, bir kısmında çalışan, bir kısmında askerdim. Yaşadıklarım hissettiklerim, lain sürecin çok azına tekabül eder.

Birde benim gibi tuzu kuru olmayan, başörtülüler var ki asıl bedel ödeyen onlar oldular. Okul önlerinde, hastane bahçelerinde kamu dairelerinde aşağılanmaktan, kovulmaktan göz göre göre ölüme yollanmaktan daha ağır ne olabilir?

Hepsini yaşadılar. Hepsine isyan ettiler.

Sayıları her geçen gün azaldı, yavaş yavaş terk edildiler. Önce eşleri, anne babaları, sonra çocukları, yakın akrabaları dümen suyuna gitmeyi önerdiler.

Onlar teslim olmadı ama etraflarındaki herkes teslim oldular.

İşte böyle bir zamanda Merve KAVAKÇI ismiyle tanıştı Türkiye. Fazilet Partisi milletin oylarıyla Kavakçı'yı milletin meclisine getirdi.

Sonra olanlar malum...

Ecevit'in titrek sesiyle "Bu kadını haddini bilirin" talimatıyla millet meclisine doldurulmuş et yığınları, dolgu malzemeleri önce kürsüyü işgal ettiler sonra da 45 dakika hukuka ve insan haklarına tecavüz ettiler. O malzemelerden bir kısmı bugün hala meclisi işgal ve iğfal ediyor!

İşte o yemin töreninin gerçekleştiği günün ertesinde Milliyet rumuzlu gazetede Yağmur Atsız imzasıyla "**Bloknot**" adlı köşede "**Faziletmeab**" başlığıyla bir yazı yayımlandı.

Aydın Doğan'ın gazetelerinde, bin yıl süreceği iddia edilen bu süreçle ilgili yüzlerce iğrenç makale ve haber yayımlandı aslında ama bu yazı diğerlerinden farklıydı!

Zira yazının müellifi her nedense letafetiyle, zarafetiyle ünlüydü.

Bugün bile Yağmur Atsız'la ilgili olumsuz konuştuğumda gerek sağcılardan gerek İslamcılardan övgü dolu sözler işitiyorum. Tabi Karaalioğlu'nun Star gazetesinde yazan Atsız'ı okuyanlar, Yağmur Atsız'ı sadece son 4 yıldır yazdıklarıyla hatırlayanlar insan hakları kavramına, azınlıklara, farklı kültürlere hoşgörüsü ve sempatisiyle hatırlayacaklar. Ama hafızası biraz güçlü olanlar onu "Faziletmeab" ile hatırlayacaklar ki bu kara leke Atsız'ın alnından ömür boyu silinmeyecek!

Ne demiş üstad ve üstad bakalım on üç yıl önce...

*"Bizde milletvekilliği ile herzevekilliği birbirine karıştıranların sürüsüne bereket... İsmiyle gayrı – müsemma "**Fazilet**"in son numarası Merve Hanım da bunlardan biri. **Yalan – dolan – soygun – talan** konularında **muhtemelen** DYP ve ANAP'ı bile geride bıraktığı anlaşılan bu riyakârlar şimdi daha **ilk günden hur çıkarmak** üzere bu kızcağızı topun ağzına sürdüler. Merve Mekke yakınındaki bir tepenin adıdır. Yanılmıyorsam haccetme seremonisinde bir rolü vardır. Onun için mü'minler arasında hayırlı ve uğurlu telakki edilir. Ama bu bizim Merve'nin kendine hayrı ve uğru yok ki başkasına olsun. Benim anlamadığım, hemşiresi, gazetecilerin sorularına yanıt vermemesi için kendisine İngilizce "**Don't talk!**" (Konuşma!) diye uyarıda bulunmuş. **Oysa bunların kartbabaları ve elebaşları, Bedevilerin çanak yalayıcısı ve hınk deyicisidir.** Öyleyse niçin Arabca değil de İngilizce? Örneğin "**Uskut, ya Merve!**" (Sükût et, ey Merve!) dese daha yerinde olmaz mıydı? Zaten bizim millet son yıllarda Türkçe'yi unutup İngilizce'yi benimsemiş mi? Ama "**pidgin English**" imiş, yani Zenci ve Asyalı müstemleke yerlilerinin kırık dökük İngilizcesi... Varsın olsun! Yine de herkes anlamış tabii...Ben bile!!*

*Şu satırların yazıldığı sırada Merve Hanım'ın yandan çark mı edeceği, yoksa küstahlıkta ısrarlı mı olacağı henüz belli değildi. Ama ne farkeder ki? Niyetinin hadise çıkarmak olduğu ayan – beyan ortadayken artık ağzıyla kuş tutsa kaç para eder? **Cehenneme kadar yolu var!***

*Bir de s sanki yasalar pek umurlarındaymış gibi, **“Başörtüsüne ilişkin yasa yok!”** yavesi... Bir kere kamu alanında çalışanların kılık kıyafetine ilişkin olarak 5 Eylül 1925 tarihli ve **“MUSTAFA KEMAL”** imzalı kararname var. Ayrıca her şey için yasa şart mı? Bir işin **“ruhuna uygunluk”** diye bir tavır yok mu? Anıtkabir'e ihramla gitsenize, sıkıyorsa!!! Ben camiye bornozla, cenazeye mayoyla gelsem hoşunuza gider mi? Bu sorularım aynı zamanda hürriyetperverlik ve tolerans şampiyonluğunu kimseye kaptırmayanlara da yöneliktir!..*

*Efendim, bırakılmış da yumuşasınmış... Sanki özel hayatlarına karışan var. **Bunların adam olmaya niyetleri bulunmadığını ne zaman farkedeceksiniz? Boynunuz kör testerenin altına yattığı vakit mi?** Çok değil on dört ay öncesini düşünsenize! **“Çok kan dökülecek. Fıstık gibi olacak...”** lafını ben mi söyledim? **Sivas'da 37 kişiyi, ki sözümona canciğer kuzusarması arkadaşlarınızdı çoğu, ben mi diri diri yakdım?***

***“Ben tadsızlık çıkarmam. Usuller ve töreler neyse uyarım”** diyen MHP'li Hanım Milletvekili daha mı az Müslüman? Faziletmiş!! **Hadi ordan, meymenetsizler!!!”** (1)*

Tamamen sınıf farkı üzerine kurulu faşistçe ifadeler. Tam olarak Muammer Kaddafi'nin Arap milliyetçiliğine eş “Beyaz Türk” ırkçılığı...

Bu ifadeler üzerine söz söylemek istemiyorum. Zira söyleyeceğim her şey suç kapsamına girer! Doğrusu bu ucuz yazıyı muhatap almak da istemem...

Bir süredir en çok yönlendirdiğim yazı Atsız'ın bu eski tarihli yazısı... Çünkü ünlü yazarımız Arap devrimine methiyeler düzerek, Türk gençlerine Arap devrimcilerle keşke tanışıyor olsalar diye sesleniyor.

Oysa daha dün aynı yazar, aynı insanlara zavallı bedeviler diyordu. Çelişki mi diyelim, oryantal mi?

Şöyle bir düşünelim şimdi. 28 Şubat sürecinde Müslümanlar, namuslu solcular (namussuzları zaten darbe taraftarıydı), liberaller sokağa çıksa Demirel ve adamlarına karşı çıksalardı...

Sokaklarda çatışmalar yaşansa ve halk iradesini çiğnetmemek için geri adım atılmasaydı ne yazacaktı Yağmur Atsız... **“Muhtemelen”** bugün Arap devrimine yazdığı şeyler olmazdı yazdıkları...

“**Muhtemelen**” eylemcilerin katli caizdir diye orduya seslenecek, “Oolum bak böyle yaparsanız size kâğıttan kaplan derler” ona göre diye klavye tutacaktı. Tabi bunların hepsi kendi ifadesiyle “**muhtemelen**” yazacakları...

Her neyse...

Doksan dokuzdaki bu ucuz yazıdan sonra Yağmur Atsız'ı hep takip ettim. Nerede yazıyor, ne yazıyor hep gözlerim üzerindeydi.

Star'da yazmaya başladıktan sonra ise daha bir özenle sürdürdüm takibini.

Ne zaman demokrasiden, Hrant'tan, Orhan Pamuk'tan, Kürt Meselesi'nden, Alevilik'ten bahsetse irkildim ve onun adına utandım. Bekledim ki bunca zaman içinde, üç Mayıs 1999 da yazdığı bu yazı için özür dilesin.

Hem Merve Kavakçı'dan hem Fazilet Partisinden hem de Fazilet Partisine oy verenlerden...

Bugüne değin günah çıkardığını, tövbe ettiğini duymadım, görmedim.

Muhtemelen yediği **herzed**en memnun ki telafisine ihtiyaç duymuyor.

Uskut ya Yağmur!

Herze'liğin de küstahlığın da meymenetsizliğin de bir sınırı var...

O halde kendi ifadesiyle bitirelim: “Cehenneme kadar yolu var!”

Not: Yağmur Atsız'ın yazısında bazı vurgular tarafımdan yapılmıştır. Yazının orijinal metnine <http://www.milliyet.com.tr/1999/05/03/yazar/atsiz.html> linkinden erişebilirsiniz.

(1) 03.05.2009 Milliyet Gazetesi / Bloknot / Faziletmeab

<https://ustunbol.wordpress.com/2011/02/23/ya-ozur-dile-ya-da-canin-cehenneme/>